

קונטרס

פְּלִיּוֹת אֲמוֹנָה

יְגִלָּה אֵיךְ שְׁעַקֵּר פְּלִיּוֹת הַיְהוּדוֹת הוּא הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בּו
יִתְבַרֵּךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִסְשִׁיטוֹת, כִּאֲשֶׁר קִבְּלֵנוּ מֵאֲבוֹתֵינוּ
וְרַבּוֹתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְדוּר דוּר, וְהָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה הִיא
פְּלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה, וְאֵיךְ שְׁצִרִיכִים לְמַלֵּא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלו
עִם הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בּו יִתְבַרֵּךְ, וְלִהְתְּרַחֵק מֵהִרְשָׁעִים
הָאֲרוּרִים הַרוֹצִים לַעֲקֹר אֶת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה מֵאַחֵינוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בְּנֵי וּמְיֻסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי

רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּזִי וְהַצָּפוֹן,

בְּרִצְיָנָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ

הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיה

רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ.

וּמִשְׁלַב בְּסֻסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ

הַקְּדוּשִׁים מִגְּמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

★

הוֹכָא לְרַפּוֹס עַל-יַדֵּי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

מוֹהֲרָא"שׁ נ"י אָמַר: אֵל
תִּחְשְׁבוּ, כִּי לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת
אֱלֹקוֹת הוֹלֵךְ כַּל-כֶּף בְּנִקְלָל,
עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי קִדְּם שְׁהָאָדָם
בָּא לְיַדֵּי הַשְּׂגָה, שׁוֹכְרִים אוֹתוֹ
לְגַמְרֵי, עַד שְׁנַעֲשֶׂה בְּעֵינָיו כְּאִין
וּכְאָפֶס נִמְאָס וְנִדְכָּה לְגַמְרֵי,
וְאִז דִּיקָא כְּשִׁמְגִיעַ לְמַצְבַּ כְּזֶה,
מִתְחִיל לְהֵאִיר לוֹ.

(אמר מוהרא"ש. חלק א. סימן שסב)

קונטרס

כָּל־לַיּוֹת אֲמוֹנָה

.א.

צָרִיף שְׁמַדַּע, אֲהוּבֵי, אַחֵי הַיְקָר, כִּי עַקֵּר כָּל־לַיּוֹת
הַקְדָּשָׁה וְכָל־לַיּוֹת כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי אֶף וְרַק בְּאֲמוֹנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ — לִידַע אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת
בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ, כָּלֵל, וְהַכֵּל לִכְל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא,
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה
וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, וְעֲלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּעִבּוּר
הָאֲמוֹנָה הַזֶּה, וְלִידַע כִּי אֵין מִבְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, רַק
הוּא נִמְצָא הַמְּצִיא אֶת כָּל הַנְּמַצָּאִים, וְהוּא מְחַיֶּה
וּמְהַיֵּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּבְכֹל פְּרֻט מְפֻרְטֵי
הַבְּרִיאָה — דוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, גְּנוּזָה וְנִסְתָּרָת

תּוֹרָה, וְעֲלִינוּ לְחַפֵּשׂ וּלְחַתֵּר וּלְהִתְיַגֵּעַ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְמַצֵּא אֶת הַהֲלָכוֹת שֶׁבְּתוֹךְ גְּשָׁמֵי־הָעוֹלָם הַזֶּה — דוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, אֲשֶׁר הַתּוֹרָה הִיא שְׂכֵלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִשְׁעֵמִיק מִחֲשַׁבְתּוֹ בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, לְמַצֵּא אֶת הַהֲלָכוֹת וְהַסְּגִיּוֹת הַשֵּׁיכּוֹת לְפָרְטֵי דוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, בְּזֶה יִזְכֶּה לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְהִמְשִׁיךְ עָלָיו עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת זֵיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה עֵקֶר פְּלִיּוֹת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה וְכִלְלֵי־הַיְהוּדוּת. אֲשֶׁר־מִי שֶׁמְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּעֵתִים הַלְלוֹ בְּאֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה, שֶׁהִיא יְסוֹד וְעֵקֶר הַכֹּל; אֲשֶׁר־לוֹ!

ב.

צָרִיף שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, פִּי פְּלִיּוֹת הַיְהוּדוּת וְכִלְלֵי־הַיְהוּדוּת כֹּל הַקְּדוּשׁוֹת הֵיא הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ — לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁמְדַבְּרִיקִים שְׁנֵי דְבָרִים בְּדַבֵּק, שֶׁלֵּבֵל יִתְפָּרְדוּ, כְּמוֹ־כֵן צָרִיף לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְבַל יוּכַל לְהִפָּרֵד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְזֶה פְּלִיּוֹת הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הָאֲמוֹנָה הִיא הַדְּבָקוֹת, בְּזֶה שֶׁמְכַנִּים בְּעֲצָמוֹ אֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיוֹדַע אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל

פְּלִיּוֹת אֲמוֹנָה

שלז

אַלְקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר. הֵם אֲלָקוֹת
בַּהֲתַלְבְּשוֹת הַזֶּה, אֲשֶׁר לְמַרְאֵה עֵינָיו זֶה נִקְרָא שְׁלֵמוֹת
הַדְּבָקוֹת, וְכֹל מֵה שְׁמֻכְנִים אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר בְּזֶה, עַל-
יְדֵי-זֶה נִקְרָא בַּעֲלָה דְמִטְרוֹנִיתָא הַבַּעַל שֶׁל הַמַּלְכָּה
שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי הִיא הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְהוּא מְחַבֵּר עֲצָמוֹ וּמְדַבֵּק עֲצָמוֹ בָּהּ, אֲזַי נַעֲשֶׂה
יְחִיד שְׁלֵם, וְאֵלּוֹ מַעֲלוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים, שְׁמִיּוֹם
הַיּוֹתֵם וּבָאוּ אֶל דַּעְתָּם, לֹא הִפְרִידוּ עֲצָמָם מִהַשְּׂכִינָה
שֶׁהִיא הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-כֵּן יֵשׁ בְּכַחַם לַעֲשׂוֹת
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, כִּי מֵאַחַר שֶׁדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּחַי
הַחַיִּים, כֹּל מֵה שְׁמֻכְקָשִׁים תִּכְף וּמֵיד נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל,
עַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אָחִי, גַּם אֶתָּה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה
חֲדָשָׁה וְתִכְנִים אֶת עֲצָמְךָ אֶל תוֹךְ הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה,
וְתִמִּיד תִּצְיֵר לְנֶגֶד עֵינֶיךָ אֵיךְ שֶׁהִכַּל לְכָל אֲלָקוֹת גָּמוּר
הוּא, וְאֶתָּה עוֹמֵד בְּתוֹךְ הָאוֹר, וְהָאוֹר הַזֶּה מְסַבֵּב אוֹתְךָ,
אֲזַי עַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל יְרִידוֹתֶיךָ וּנְפִילוֹתֶיךָ,
וְתִזְכֶּה לְהַפְּלֵל לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה כְּלָלִיּוֹת כָּל
הַיְהוּדִים, כְּלָלִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה — לְהַדְּבִק בּוֹ
יִתְבַּרֵךְ.

ג.

צָרִיךְ שְׁתַּרְגִּיל עֲצֻמָּה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, לְהִסְתַּכֵּל
 אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת גָּמוּר, וְלִידַע כִּי אֵין
 בְּלַעֲדָיו יִתְבַּרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לִכְל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְזֶה
 כָּלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה, כָּלִיּוֹת הַיְהוּדוֹת, כָּלִיּוֹת הָאַמוֹנָה
 הַקְּדוּשָׁה — לְהִיּוֹת רְגִיל לְהִסְתַּכֵּל תָּמִיד רַק אֵלָיו
 יִתְבַּרְךָ, וּבְכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וּבְכֹל מְקָרָה וּמְאוּרַע
 שֶׁרַק יִקְרָה וַיֵּאָרַע עִמוֹ, תִּכְףּ וּמִיד יִכְרַח עַד הַמַּכְהוֹ,
 וַיֵּדַע כִּי הוּא מִשְׁגָּח בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִי פְּרִטִית, וַיִּחְזֹר אֵלָיו
 יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר בְּאַמֶּת אֵין לָךְ עוֹד טוֹב מְדַבֵּר זֶה —
 לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּלְהַרְגִישׁ עָלָיו אֶת אַמְתּוֹ מְצִיאוֹתוֹ
 יִתְבַּרְךָ, וְלִידַע כִּי אֵין שׁוֹם טַבַּע כָּלֵל, וְהַכֵּל אֱלֻקוֹת
 גָּמוּר הוּא, וְאֵף שֶׁבְּתַחֲלָה יָבוֹא לָךְ מְאֹד בְּקוֹשֵׁי
 וּבְכַבְדוֹת לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּדַרְגָּה הַזֹּאת, עִם כָּל זֹאת
 — אִם תִּתְמַד בְּזֶה, אִז תִּרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת עַד
 מְאֹד, כִּי זֶה כָּלִיּוֹת הַיְהוּדוֹת וּכְלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה —
 לְהִיּוֹת רְגִיל לְהִסְתַּכֵּל רַק אֵלָיו יִתְבַּרְךָ מִכָּל דְּבַר שֶׁרַק
 עוֹבֵר עָלָיו — בֵּין בְּרוּחָנִי וּבֵין בְּגִשְׁמִי.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, לְהַכְנִיִּים אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל
 יוֹם בְּהַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתִדַּע שְׂאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת
 בְּלַעֲדֵיךָ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן הַכֹּל נֶאֱרָע
 רַק בְּהַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִי הַפְּרָטִית, וְאִין שׁוֹם מְקוֹם לְנוֹם
 וְלִהְתַּחַבֵּא מִפְּגְעֵי וּמִמְקָרֵי הַזְּמַן, רַק אֲצֻלוֹ יִתְבָּרַךְ; עַל-
 כֵּן הַרְגַּל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל
 בָּהּ, וְתִדַּע וְתִאֲמִין, אֲשֶׁר כָּל דְּבַר שְׂאֵתָה מְדַבֵּר לְפָנָיו
 יִתְבָּרַךְ, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל, וְזֶה פְּלִיּוֹת הַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
 שֶׁהִיא כְּלִיּוֹת הַיְהוּדוּת, כְּלִיּוֹת הַכֹּל — לִידַע שֶׁהוּא
 יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְיִכּוּלִים לְפַעַל אֲצֻלוֹ
 יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂרוּצִים אֲפִלוֹ שְׂדוּד הַטֶּבַע, וְלְפַעַל
 אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים, וּבִלְבַד, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר, שְׂתַהֲיֶה
 חֹזֵק בְּדַבֵּר זֶה, אֲפִלוֹ יָמִים וְשָׁנִים לְבִקְשׁ עַל דְּבַר אֶחָד,
 וְלֹא לִיָּאֵשׁ אֶת עֲצֻמוֹ מִן הַרְחָמִים, אִזְּדִיקָא תְּרָאָה
 נְסִים נְגִלִים, מֵהַ שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי
 תְּפִלָּה גְּדוֹלָה מֵהַכֹּל, וְהַתְּפִלָּה עִם הַאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 הוֹלְכוֹת יַחַד, מְשַׁלְּבוֹת אַחַת לַחֲבֵרְתָּהּ, כִּי אִי אֶפְשָׁר
 לְהַתְּפִלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, רַק כְּשׁוֹזְכָה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה —
 לִידַע וְלִהְאֲמִין בְּאַמוּנָה וְיִדְעָה בְּרוּרָה, אֲשֶׁר הוּא

יִתְבָּרַךְ נִמְצָא אֹתוֹ, עִמוֹ, וְאַצְלוֹ, וְשׁוֹמֵעַ כָּל דְּבַר
 שְׁמוּצִיא מִפִּי, וְלִהְיוֹת, עֵקֶר בְּנֵי הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה,
 שְׁנִבְנָה וְנִתְגַּדַּל אֶצֶל הָאָדָם הוּא דִּיקָא עַל-יְדֵי רַבּוּי
 תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה יָמִים וְשָׁנִים, וּמְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֲשֶׁר כָּל
 מֵה שֶׁרַק קוֹרָה עִמוֹ, תִּכְף-וּמִיד מִסְפְּרוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ,
 וְכֵן בְּכָל דְּבַר הוּא מִתְיַעַץ עֲצָמוֹ כְּדַת מֵה לַעֲשׂוֹת, הַכֹּל
 רַק עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי יוֹדֵעַ שְׁאִין מִי שְׂיִבִין אוֹתוֹ, וְאִין מִי
 שְׂיַעֲזֹר לוֹ, כִּי אִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ, וְאִז —
 אִם תְּהִיָּה רַגֵּל לַחַיּוֹת חַיִּים כְּאֵלוֹ, אִז דִּיקָא תִּקְבַּל
 תְּפִלָּתְךָ לְרַחֲמִים וְלִרְצוֹן, וְתִזְכָּה שְׂיַעֲשֶׂה לְךָ נְסִים
 וְנִפְלְאוֹת, אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים כְּחֵד מִן קַמְיָא, וּבְלִבְד
 שְׂתִהְיֶה עֵקֶשׁן גְּדוֹל לְקִים אֶת כָּל זֹאת.

ה.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחִי הֵיִקֵּר לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ אֶל תּוֹךְ
 הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתוֹדֵעַ כִּי כָּל מֵה שְׁנִנְאַרַע עִמָּךְ, הַכֹּל
 בְּהַשְׁגָּחְתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, וּבְשִׂתְבָּרָר לְךָ יִדְעֶה זֶה, אִז
 תּוֹכֵל לְקַבֵּל כָּל מֵה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְהִרְחֻבַת
 הַדַּעַת, כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַיּוֹדֵעַ בִּידְעֶה
 בְּרוּרָה, אֲשֶׁר אִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל.

ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, אז על-ידי-
 זה תעבר על הכל, כי האמונה היא כְּלִיּוֹת הקדושה
 וכְּלִיּוֹת הַיהוּדִית: אֲשֶׁר־הַמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוֹנָה
 פשוטה, וְיִזְדַּע וְעַד שֶׁהוּא תְלוּי רַק בְּיָדוֹ יִתְבַרֵּךְ.

.1

אהובי, אחי היקר! עליך להכניס את עצמך אל
 תוף האמונה הקדושה, ולידע אשר אין אדם נוגע במה
 שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה,
 אפלו כמלא נימא (יומא לח.), וכידיעה ובאמונה זו, אז
 לא תתירא משום ברִיה שבעולם, כי מה יעשה לך אדם
 בלי רשותו יתברך?! ואז כשתחזק היטב בתוף
 פנימיות לבך, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל רק
 ממנו יתברך, אז תהיה תמיד שאנן ובטוח, ולא תפחד
 משום ברִיה כלל, וזה "כְּלִיּוֹת הַאֲמוֹנָה" הקדושה —
 לידע כי הכל ממנו יתברך, ואין טבע כלל, והכל רק
 אחיזת עינים, ומה ששיך לך לא יכולים לקח ממך
 כלל, ומה שלא שיך לך ממילא לא יבוא אליך, ועל-כן
 אל תירא ואל תפחד כלל משום דבר, וכשתכניס דבר
 זה היטב בדעתך, אז יקא תחיה חיים טובים.

אהובי, אחי היקר! כל מה שתכניס בדעתך אמתת
 מציאותו יתברך, ואיך שאין בלעדיו יתברך כלל, אזי
 על-ידי-זה תתחזק דעתך, ולא תצטרך את שום בריה
 שבעולם, ותהיה עצמאי לגמרי, ולא תהיה רגיש משום
 דבר, ולא יהיה אכפת לך כלל מאחר, כי האמונה
 הקדושה בו יתברך מכנסת תקנה ובטחון חזק, עד
 שאינו מתפעל משום בריה שבעולם, וחזק בדעתו
 מאד, ושום דבר לא יכול לשברו ולבטלו ולרחקו, כי
 המאמין האמתי רואה תמיד רק אמתת מציאותו
 יתברך, ויודע שהכל רק בשביל הפחירה והנפיון,
 ודעת לנכון כי עקר שלמות האמונה הקדושה הוא רק
 כשהיא מחברת אל התורה הקדושה, כי בלא תורה,
 אזי היא אמונה כוזבת, רחמנא לצלן, כי יזיק את חברו
 ויאמר שהכל בהשגחה וכדומה שטיות כאלו; על-כן
 עקר "כְּלִיּוֹת אֲמוּנָה" הקדושה, שלמותה היא דיקא
 אם מלבשת ומחברת אל התורה הקדושה, שאז יודע
 מה ואיך להתנהג — מה מותר ומה אסור, ומתרחק
 מעוברי רצונו יתברך, ואינו מתערב עמָהם כלל, ומכל
 שכן שאינו מתפעל מהם כלל, כי המאמין האמתי בו

יתברך. אין לו שום פחדים ושום דאגות משום בריה
 שבעולם; אשרי מי שזוכה להגיע אל אמונה ברורה
 ומזככת זו; אשרי לו!

ח.

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס את עצמך אל
 תוך האמונה הקדושה בתמימות ובפשיטות גמור,
 והרגל עצמך לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל
 רעהו, וזה יכניס בך יותר את תשוקת זיו האמונה
 הקדושה, כי בזה שמדברים עמו יתברך, נתברר ונודעך
 המדמה, וזוכה להכירו יתברך פנים אל פנים, הינו
 שמתחיל להרגיש את אמתת מציאותו יתברך בגלוי
 ופלא, ואז כל מהלך חייך משתנה לגמרי, כי מי שחזק
 באמונה הקדושה, אזי עובר את חיי בטוב ויבנעימים,
 ומקים מצוותיו יתברך בשמחה עצומה, כי הלא זה
 צווי הבורא, וכן לומד תורתו יתברך בדכקות ובשמחה
 ובחיות, מאחר שהיא כוללת חקיו יתברך, ואין לך עוד
 שמחה יותר גדולה משמחה זו שהאדם זוכה לקיים
 מצוות המלך, וללמד חקיו הקדושים, ואל כל זה תזכה
 על ידי אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, אשר אין לך

נַעַם וְחַיּוֹת וְעֲרֻבוֹת יוֹתֵר מִזֶּה. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהַחֲיוֹת אֶת
עֲצָמוֹ תָּמִיד עִם הָאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה.

ט.

רָאָה. אֱהוּבִי. אָחִי הַיְקָר. לְהַכְנִיִס אֶת עֲצָמְךָ מִחֲדָשׁ
בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּאֲמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה בְּכִלְלִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת
וּבִפְרָטֵי פְרָטִיּוֹת, כִּי "בְּלִיּוֹת הָאֲמוֹנָה" הַקְּדוּשָׁה הִיא
לִידַע כִּי הַכֹּל אֲלֵקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְאִין שׁוֹם דְּכָר בְּעוֹלָם
בְּלַעֲדֵיו יִתְפָּרֵף כָּלֵל, וְאִפְלוּ הִרַע הוּא כִּסָּא לְהַטּוֹב, כְּדִי
לְנַסּוֹת בּוֹ אֶת לֵב הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, אִם יִהְיֶה חָזָק
בְּאֲמוֹנָה, וְלֹא יִמְשָׁךְ אַחֵר חֲכַמַת הַטָּבַע וְהַמְקַרֵּה
וְהַמְזַל. וְאִף שְׂרׁוּאָה שְׂאֵמוֹת הָעוֹלָם מְצַלִּיחִים
בְּשִׁקְרֵיהֶם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן זֶה לֹא יַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ שׁוֹם רִשָּׁם
כָּלֵל, וְיִדַע כִּי הַכֹּל דְּמִיּוֹן גָּדוֹל, וְהֵם מְטַעִים אֶת הָעוֹלָם
— זֶה עִם הָעֲבוּדָה זָרָה שֶׁלוֹ בְּאִפְּן שֶׁל מְמוֹר, וְזֶה עִם
עֲבוּדָה זָרָה שֶׁלוֹ בְּאִפְּן שֶׁל מְטָרֵף, חָלִי נוֹפֵל וְכוּ'.
כִּידוּעַ כָּל מִינֵי עֲבוּדוֹת זָרוֹת שֵׁישׁ בְּעוֹלָם, מֵה שֶׁכִּבְשׁוּ
דַעְתָּם וּמִחֲשַׁבְתָּם שֶׁל מַלְיוֹנֵי עֲרָלִים, אֵלּוּ מְאֲמִינִים
בְּאִיזָה מְמוֹר, וְאֵלּוּ מְאֲמִינִים בְּאִיזָה מְטָרֵף שֶׁהִיא נִכְפָּה
וְחָלִי נוֹפֵל, וְאֵלּוּ מְאֲמִינִים בְּאִיזָה בְּעַל דְּמִיּוֹן וְכוּ'.

שֶׁהֵם כָּלֵל עֲבוֹדוֹת הַזְּרוֹת שֶׁהִתְחִיל מֵהֶם בַּיָּדוּעַ.
 הַעֲבוֹדָה הַזֶּה שֶׁל הַנוֹצְרִים וְהַמוֹסְלָמִים וְהַיְהוּדִים
 וְהַסִּינִים וְכוּ', אֲשֶׁר הִכֵּל שֶׁקֶר וְכֹזֵב, וּמִפְּטָמִים אֶת
 יְדֵעְתָם וְלִבָּם שֶׁל מַלְיוֹנֵי אַנְשִׁים בְּשִׁקְרִים פְּתוּחִים, זֶה
 בָּכָה, וְזֶה בָּכָה, וּבְאֵמֶת הִכֵּל רַק אַחִיזוֹת עֵינַיִם. וְעַל־כֵּן
 "כָּלְלִיּוֹת הָאֵמוּנָה" הַקְּרוּשָׁה לִידַע וְלִהְאֵמִין אֶת הָאֵמֶת
 בְּאֵלוֹהַ אֶחָד — שְׂאִין נִמְצָא בְּלִעְדָיו, וְהִכֵּל כְּלֵא קָמִיָּה.
 וְנִתֵּן כַּחוֹת לְאֵמוֹת הָעוֹלָם בְּשִׁקְרֵיהֶם כְּדֵי לְנַסּוֹת בָּהֶם
 אֶת לֵב בַּר יִשְׂרָאֵל, לְרִאוֹת אִם יִמְסֹר נַפְשׁוֹ עַל קְדוּשַׁת
 שְׁמוֹ וְתִכְרֹךְ, וְיִזְכֶּה לִיְחִדּוֹ בְּיַחְדּוֹ אֵמֶת, וּבְפִרְטוּתוֹ הוּא
 — לִידַע כִּי כָּל מֶה שֶׁנַּעֲשֶׂה בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּעֵצְמָם שֶׁנִּתְּנוּ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהִרְעֵ וְהַשְׁקֵר וְהַטְּמָאָה
 לְהַתְּגַבֵּר וְלְהַתְּפַשֵּׁט בְּעוֹלָם בְּכַחוֹת עֲצוּמִים, וְכָל אֵלוֹ
 הַכּוֹפְרִים בְּתוֹרַת מֶן הַשָּׁמַיִם וּבְקִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת,
 יֵשׁ לָהֶם כַּחוֹת עֲצוּמִים, וְהִכֵּל בְּשִׁבִיל הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן
 — לְרִאוֹת אִיךָ תִּחְזַק אֶת עֲצֻמְךָ, וְתִבְדֹּל מֵהֶם לְגַמְרֵי,
 וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל הַנְּסִיּוֹן הַכִּי גְדוֹל בְּטִמְאֹת קִלְפַת הָעָרֶב
 רַב, שֶׁהֵם כְּלוּלִים מִכָּל הִרְעֵ וְהַטְּמָאוֹת שֶׁבְּעוֹלָם,
 וְהַתְּלַבְּשׁוּ עֲצֻמָּם בְּמִצְוֹת יִשׂרָאֵל, וְהֵם הַזְּרִים
 הָאֲרוּרִים שֶׁהִצְלִיחוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים לַעֲשׂוֹת חֲרָפָן
 בְּכָלֵל יִשְׂרָאֵל בְּמִשָּׁךְ זְמַן קָצֵר מְאֹד, מֶה שֶׁלֵּא הִצְלִיחוּ

אמות העולם במשך אלפים שנות גליותינו, פי הם העבירו על הדת את רב רבם של כלל ישראל, והכניסו בהם רעל ושנאה נגדו יתברך, אשר דבר כזה לא נמצא אפלו בין עובדי עבודה זרה הכי גרועים למיניהם, פי הם לכל הפחות מאמינים במשהו, והאזורים האלו מכחישים לגמרי במציאותו יתברך, ומלאו תועבות רעות את כל המקדש לישראל — עקרו קברים וחסלו בתי חיים לגמרי, חתכו מתים ונולו אותם, הורידו את גדר הצניעות והקדשה מבנות ישראל, ומגיל צעירותם כבר מטמאים אותם בזנות וכו', מפטמים את כלל נשמות ישראל בנבלות וטרפות, בשר חמורים וסוסים, חזיר וכו', ועשו אותם מומרים להכעיס בחלול שבת וזלזול המצוות, ומערבים את כלל נשמות ישראל עם פסולים וגויים ממש, וכל זה למען הנסיון — לנסות את אחינו בני ישראל אם ישארו באמונה פשוטה בו יתברך, ולא ימשכו אחריהם — לא במחשבה ולא בדבור ולא במעשה, וזה הנסיון הכי קשה לכלל נשמות ישראל מאז קבלת התורה, ואף פעם לא היו עוד במשך כל הדורות נסיונות כל-כך קשים לכלל נשמות ישראל כמו בדור הזה מקלפת טמאת הערב רב, ובפרטי פרטיות הנסיון הוא אצל כל אחד ואחד

שְׁעוֹבֵר עָלָיו — קִטְנוֹת וִירִידוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת מִמֶּנּוּ
 בְּעֶצְמוֹ עַד שְׁנוּפֵל בְּיָאוֹשׁ, וְאִינוּ מֵאֲמִין שְׁגָם הוּא יְכוּל
 לַהֲתִקְרֵב אֵלָיו יִתְפַּרֵּךְ, וְגַם הוּא יְכוּל לַהֲתַעֲלוֹת
 בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה, וְעַל־כֵּן אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, עָלֶיךָ
 לַחֲדָשׁ עֲצֻמָּךְ מִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 בְּכִלְלִיּוֹת וּבִפְרָטִיּוֹת וּבִפְרָטֵי פְרָטִיּוֹת, וְלֹא לַהֲתַפְעֵל
 מִשׁוּם דְּבָר וּמִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וְתַעֲמִד חֶזֶק בְּנִקְדַת
 הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הַמְקַשְּׁרֶת וּמְשַׁלֶּבֶת אֶל הַתּוֹרָה
 הַקְּדוּשָׁה, כִּי אַמוּנָה בְּלֹא תּוֹרָה הִיא בְּכֻלָּל אַמוּנוֹת
 פּוֹזְבוֹת, כִּי הַתּוֹרָה וְהָאַמוּנָה הֵם אַחֲדוֹת אַחַת, וְאִי
 אֲפֹשֶׁר לְהַפְרִידֵם, כִּי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא חֻקְמָתוֹ
 וְשִׁכְלוֹ יִתְפַּרֵּךְ, וְעַל־כֵּן הַעֲקָר לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמוֹ תָּמִיד
 בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְפַּרֵּךְ, וְזֶה פְּלִיּוֹת הַקְּדוּשָׁה,
 פְּלִיּוֹת הַיְהוּדִים, וּלְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת זֶה לְכָל הָעוֹלָם
 כְּלוּ וְלֹא לַהֲתַבְּיֵשׁ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם כָּלִל; אֲשֶׁרֵי מִי
 שִׁיְהִי חֶזֶק בְּזֶה, וְאִזּוּ יִירֶשׁ אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת יַחַד.

י

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצֻמָּךְ בְּתוֹךְ
 הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְחַדַּע כִּי אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְפַּרֵּךְ כָּלִל.

והכל לכל אלקות גמור הוא — דומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם אלקות בהתלבשות הזו, וכל מה שנראה כנפרד ובפרטיות שנתנו כחות להטמאה ולעבודה זרה של אמות העולם ולמינות ולאפיקורסות של הערב רב להתגבר, הכל בשביל הבחירה והנסיגון — לראות איך שתוכל לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך — לידע שהם כלם קלפות קשות ורעות המכסות את אמתת מציאותו יתברך, כי המאמין האמתי ידע שהכל אלקות גמור הוא, ואין לו רק התורה הקדושה, ותכף־ומיד מי שרק רוצה להפריד אותו מהתורה הקדושה, ואפלו שרק רוצה לקרר במצוה אחת, תכף־ומיד יודע שהוא בא מכחות הטמאה, ומכל שכן עבודות הזרות והערב רב המשחלטים על עם ישראל, הרוצים להעבירנו לגמרי מהדת, רחמנא לצלן, ולבטל מאתנו את כל התורה והמצוות, אנו יודעים כי כלם בכלל קלפות טמאות, ואנו צריכים להזהר מהם ולהתרחק ולהפריד מהם לגמרי, ושלא יהיה לנו שום חלק עמהם כלל.

יא.

עֲלִיף לְדַעַת, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, כִּי הַפֶּל אֱלֻקוֹת
 גָּמור הוּא, וְאִף שְׁנֵדְמָה לָךְ שְׁבַמְקוֹמָךְ אֵינוֹ נִמְצָא
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אַתָּה אֵינְךָ מְרַגֵּישׁוּ, כֹּל זֶה בָּא לָךְ
 מֵרַבִּי עוֹנוֹתֶיךָ, כִּי הַמֶּאֱמִין הָאֱמֵתִי יוֹדֵעַ שְׁאִין בִּלְעֲדִיו
 יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְאֶפְלוֹ בְּחֻלָּל הַפְּנוּי גַּם שֵׁם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ
 כְּעִין שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (מִדְרַשׁ רַבָּה, פֶּרֶשׁת
 וְאַתְחַנֵּן, פֶּרֶק ב', סִימָן כ"ח): מִשֶּׁה שָׁמוֹ אִף בְּחֻלָּלוֹ שֶׁל
 עוֹלָם, שְׁנֵאָמַר כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
 הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד. מֵהוּ אֵין עוֹד? אֶפְלוֹ בְּחֻלָּלוֹ שֶׁל
 עוֹלָם [עֵין שָׁם]. כִּי בְּאֵמֶת אֵין בִּלְעֲדִיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל,
 וְהַפֶּל לִפְלֵ אֱלֻקוֹת גָּמור הוּא, וּבִידִיעוֹת אֵלוֹ יִזְכֶּה לַעֲבֹר
 עַל הַפֶּל, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם נִסְיוֹנוֹת, וְזֶה כָּלְלִיּוֹת
 הַיְהוּדוֹת — לִהְיוֹת חֹזֵק "בְּכָלְלִיּוֹת הָאֲמוֹנָה" הַקְדוֹשָׁה;
 אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמֵאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּחֵמִימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת,
 וְעוֹבֵר עַל־יְדֵי אֲמוֹנָתוֹ עַל הַפֶּל, אֶפְלוֹ אֶת הַחֻלָּל הַפְּנוּי.

יב.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, לְהַכְנִיֵס אֶת עֲצָמְךָ אֶל

תוף האמונה הקדושה ותדע אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ודומם, צומח, חי, מרבר, הכל אלקות הוא, וצריך לנהטות היטב את האזן לשמע את הרמזים שהקדוש ברוך הוא מרמז לו, ולהטות היטב את העינים ולראות את אלקותו יתברך המחיה והמהנה את כל הבריאה כלה, ולהשתדל לדבק עצמו בו יתברך בדבקות אמת, ואז יתהפך לו הכל לטובה, וזה כלליות היהדות, כלליות האמונה הקדושה — לידע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, וכל מה שיכניס את עצמו בזה, ירגיש טעם ונעם אחר בחייו, אשרי לו!

יג.

אהובי, אחי היקר! ראה להכניס את עצמך אל תוף האמונה הקדושה, ותדע כי בלא אמונה חייך מרים כלענה, ואי אפשר להתקיים כלל, כי האמונה היא רפואה גם בגשמיות, ומכל שכן ברוחניות, כי בזה שהאדם זוכה להאמין בו יתברך שמחיה ומהנה ומקיים את כל הבריאה כלה בזה זוכה להדבק עצמו בו יתברך, כי האמונה היא הדבקות, וכשאדם דבוק בו

יִתְבַּרֵךְ שֶׁהוּא חַי הַחַיִּים, אֲזוּ מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ חַיּוֹת
וְנַעַם וְזִיו, עֲנַג שְׁעִשׂוּעַ וְעִרְבוּחַ; אֲשֶׁרֵי לוֹ! וְאֲזוּ לֹא חֶסֶד
לוֹ כָּלוּם. וְזֶה כָּלִיּוֹת הַקִּדְשָׁה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּיָהּ
בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבְזֶה מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
חַיּוֹת מַחֵי הַחַיִּים, וּמִי שְׁאִינוֹ מוֹדֵה בְּמִצִּיאוֹת הַשֵּׁם
יִתְבַּרֵךְ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מִרְאָה שְׁלֹא עָמְדוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו
עַל הַר סִינַי, וְאִינוֹ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל כָּלֵל, רַק מִהָעֶרֶב רַב
שֶׁנִּתְעַרְבוּ בֵּינֵינוּ בְּמִשְׁךְ אֲרִיכוֹת הַגְּלוּת, וְעִכְשָׁו
מִשְׁתַּלְּטִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וּמְכַשִּׁילִים אוֹתָם בְּעִבְרוֹת
חַמּוּרוֹת, וְעוֹקְרִים אוֹתָם מִיְהוּדוּתָם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
וְעֲלִינוּ לְהִתְרַחֵק מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְחוֹק וְלֹא לַחֵן לָהֶם
שׁוּם כַּח וּמִמְשָׁלָה כָּלֵל, וְלֹא לְהַכְנִיעַ עֲצָמָנוּ אֲלֵיהֶם
כָּלֵל, כִּי הֵם אֵינָם מִזְרַע יִשְׂרָאֵל.

יֵד.

אֶהוּבֵי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְחֹזֶק עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר עִם
הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְתוֹדַע כִּי הַכֹּל לְכַל אֲלֵקוֹת גָּמוּר
הוּא, וְאֵין שׁוּם מִצִּיאוֹת בְּלַעֲדֵיו, יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל
לְכַל אֲלֵקוֹת גָּמוּר הוּא, וְכָל מֵה שֶׁתִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֶת
אַמְתַּת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כְּמוֹ-כֵן תִּזְכֶּה לְהַכְלִיל בּוֹ יִתְבַּרֵךְ

יותר ויותר, ותזכר להמשיך עליך אור גדול ונורא מאד, כי המכניס את עצמו בתוך האמונה הקדושה, נמשכת עליו אחר-כך הארה עצומה משרש נשמתו, ומאירה לו בכל דרכיו, כי הוא יתברך הוא אור נורא ונשגב, וכפי שהאדם מכין את עצמו עם האמונה הקדושה להאמין בו יתברך בתמימות ובפשיטות גמור, כמו-כן נמשכת עליו אחר-כך הארה משרש הקדושה כָּלֵלִיּוֹת האמונה הקדושה, אשר בנה תלויה כל היהדות; אשרי מי שיחזק את עצמו באמונה פשוטה, וידיבק עצמו אליו יתברך באמת ובתמימות; אשרי לו ואשרי חלקו!

טו.

אחי היקר! ראה להכניס את עצמך בכל פעם אל תוך האמונה הקדושה, אשר היא כָּלֵלִיּוֹת היהדות, וצריך להתחדש עצמו בכל פעם מחדש דיקא, ולא מספיק שכבר יודע, כי כפי הקטנות והירידות והבלבולים שמשפכים את כל אחד ואחד בכל יום ויום מחדש, עליו להתגבר זה לעמת זה בכח האמונה הקדושה — לידע באמונה ברורה ומזככת, אשר אין שום מציאות

שנג כְּלִיּוֹת אַמוֹנָה

בְּלַעְדֵי יתְבַרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לִכְל — דוּמָם, צוּמַח, חַי,
מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יתְבַרַךְ מִמֶּשׁ.
וּבִידֵיעוֹת אֵלֹהֵי יִזְכֶּה לְהֶאֱרִיךְ אִפּוֹ עַל כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר
עָלָיו. כִּי עֵקֶר הַמְרִירוֹת וְהַדְּבָאוֹן שֶׁמְסַבְּבִים אֶת הָאָדָם
הֵם רַק הַכַּעַס וְהַקְפִּידוֹת שֶׁהוֹרְסִים לְגַמְרֵי אֶת מַחַ
הָאָדָם וּמְשַׁבְּרִים אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְזֶה מַחְשֵׁיךְ לוֹ אֶת חַיִּיו,
וּכְשֶׁאָדָם מַחְדֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּאַמוֹנָה הַקְדוּשָׁה, וַיּוֹדַע שְׂדֵכֶר
גָּדוֹל אוֹ דָּבָר קָטָן הַכֵּל מִמֶּנּוּ יתְבַרַךְ דִּיקָא, אֲזִי יֶאֱרִיךְ
אִפּוֹ עַל כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, וַיִּזְכֶּה לְהַכְלִיל בּוֹ יתְבַרַךְ,
וַיִּתְהַפְּכוּ לוֹ הַחַיִּים לְנַעֲימוֹת וְלִמְחִיקוֹת. כִּי מִי שֶׁזֹּכֵה
לְאַמוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, אֲזִי כָּל הַחַיִּים שֶׁלוֹ הוֹלְכִים
כְּבָר בְּאִפְּן אַחֵר לְגַמְרֵי; אֲשֶׁרֵי לוֹ:

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

מוֹתְרָאִישׁ נִי אָמַר לְעֵינָיו הָאֲמוּנָה
הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, שְׂצָרִיכִים לְזָכוֹת
לְאֲמוּנָה בְרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת כְּזוֹ, עַד
שֶׁשׁוּם בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לְהַכְנִיֵם בּוֹ
סְפָקוֹת, רַק יִהְיֶה כֹל־כֵּךְ חֲזַק בְּאֲמוּנָה
הַקְדוּשָׁה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, עַד שְׂיִרְאֶה אוֹתוֹ
יִתְבַרֵךְ כְּבִיכּוֹל מְרַב אֲמוּנָה. (הֵינּוּ
שֶׁמֶפֶל דְּכֵר יִרְאֶה וְיִבִּין וְיִשְׁפִּיל רַק
אֵת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַרֵךְ); וְאָמַר:
מִי שְׂזָכָה לְאֲמוּנָה בְרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת
כְּזוֹ, אוֹתוֹ כֶּכֶר לֹא יְכוּלִים לְבַלְבֵּל
וּלְכַטֵּל כֹּלֵל.

(אמרי מותראיש, חלק א', סימן רא)